

והתעוררות התשובה בחי' והרוח תשוב לבחי' טהורה היא כו' גורם כמ"כ התקשרות אותיות תושב"כ לשרשן באותיות החקיקה ועי"ז נמשך חוקת התורה שנמשך תוס' אור מבחי' אותיות החקיקה באותיות הכתב והו"ע חיבור היות כו', ועד"ז יובן ענין כי חק לישראל הוא שנאמר בר"ה כי בר"ה ע"י התשובה נמשך בחי' חק וחקיקה בבחי' נש"י כי בר"ה יום ברוא אדה"ר בצלמינו ע"ד החקיקה כדמותינו כתב כו', ולכן עי"ז תקעו בחדש שופר להמשיך כמ"כ בהתו' משרשה ומקורה בבחי' רשימו וחקיקה כו' היינו משם הוי' דלעילא ועי"ז מתמלאים כל הפגמים כו', וגם ישראל ר"ת יש ששים ריבוא אותיות לתורה ומשם שרש ס"ר נשמות, אך כי חק לישראל שיומשך שרשם שבאותיות החקיקה בבחי' כתב כו', והנה חוקת יש בו עוד פי' ל' תמיד כמו הטריפני לחם חוקי שהאדם מבקש פרנסה מזון להיות קצוב תמיד, היינו כמ"ש כי חק לישראל הוא שחק לישראל יש בו ג"כ פי' ל' חוק ול' תמיד והיינו כי שרש בחי' זו דתמיד נמשך מבחי' אני הוי' לא שניתי כי אכלו רעים שתו ושכרו דודים ואית' בזהר רעים תמיד הרדל"מ אבל דודים הוא יחוד לפרקים, וע"כ בפרה זאת חוקת שממשיך בחי' תמיד שיהי' בלי שינוי, ולכן נהרות המכזבין אפי' אחת לשבוע פסול לקידוש מי חטאת כו' וכיוצא מים אשר לא יכזבו מימיו וזהו שמבקשים בשכמל"ו היינו שיהי' נצחיות, כי כ"מ שנא' נצח סלה ועד אין לו הפסק, והנה כמ"כ האדם צ"ל בחי' חקיקה כמ"ש חקוק על לוח לבך ואמרו שיחיקו ד"ת את לבך, כי באדם יש ג"כ פנימי' הלב וחיצוני' הלב, והנה כ"ז שהוא עדיין בחי' חיצוני' הלב אין זה בחי' חקיקה כ"א כשיהי' בחי' פנימי' הלב אזי הוא חקיקה, וזהו זאת חוקת התורה כו', והנה ענין הפרה לטהרו מטומאת מת הנה באלשיך פי' זו הביא משארז"ל בפ' בראשית שבעלילה בא הקב"ה על אדה"ר שהרי אלפים שנה קדמה לעולם הי' כתוב במ"ת אדם כי ימות באהל, וצ"ע מ"ש במד"ר ס"פ משפטים ע"פ אני אמרתי אלקים אתם מה אני חי וקיים לעולם כו' כך בני קיימין שנא' בהנחל עליון גוים וכתי' כי חלק ה' עמו ולא רציתם אלא חבלתם מעשיכם ואמרתם לעגל אלה אלקיך ישראל ולכך אכן כאדם תמותון, משמע שאין זה עלילה, והנה קושי' זו איתא בזהר פי' שלח דקכ"ח ע"א והתירץ שם דע"כ דאלו לא חטא ג"כ הי' מסתלק מעוה"ז לגעה"ת והעליון אלא שלא הי' טועם טעם מיתה בעלי' זו וכהולך מיחל אל חיל וכמחליף לבוש חול ולובש לבוש שבת, או ע"ד חנוך ואליהו שעלו למעלה ולא טעמו טעם מיתה, וע' בזהר ויחי דרמ"ה משל לבן מלך כו' וע"י החטא הוכרח לטעום טעם מיתה ממש וזה נמשך מחטא עה"ד שעירב הגשמיות ברוחניו וא"א להפרד כ"א ע"י טעמה דמיתה הי', וזהו יעקב לא מת כי לפי שהי' מבחי' יסוד אבא שלמעלה משבה"כ שהי' בז' המדות זמ"ל דתהו וכמ"ש ימותו ולא בחכ' ע"כ עלייתו למעלה לא הי' ע"ד מיתה כ"א כהולך מחיל אל חיל כנ"ל, ועד"ז י"ל שהפרה שהיא בחי' תשו' באה לטהר מטומאת מת ר"ל לטהר לבוא לבחי' נשמה שנתת בי טהורה היא ולא יצטרך לטעום כו' כ"א בבחי' ילכו מחיל כו', ועפי"ז אפשר לישב דעת קצת חכמים דס"ל שגם אחר

תחה"מ יש עוד אח"כ שכר עליון לנפש בלבד וזהו דעת הרמב"ם, אבל דעת הרמב"ן חלק עליו שהרי ארוז"ל צדיקים אינן חוזרי' לעפרן וכתו' ובלע' המות לנצח דאפ"ל שמיתה לא יהי' אבל יהי' שייך עליות כעליות חנוך ואליתהו, ולדעת הרמב"ן דס"ל שאחר תחה"מ תקיים הנשמה בגוף לעולם ונצחיות אפ"ל שבחי' זו דלטהר מטומאת מת יהי' מקודם תחה"מ והיינו ע"י פרה העשירית שיעשה מלך המשיח שאז גם מקודם תחה"מ יהי' ע"ד אמרתי אלקים אתם כמו אדה"ר קודם חטא ויהי' העלי' מהגוף שלא ע"י טעם מיתה וכנ"ל בענין יעקב לא מת אף שנסתלק מהגוף וזה יהי' עד תחה"מ וע"י תחה"מ יתקיימו בגוף לעולם, ורבינו ג"ע בכל הדרושים לא הזכיר רק דעת הרמב"ן לבד.

תורה
ויקרא

אחכמה והיא רחוקה ממני אמר שלמה על פרשת אדומה, אקב"ו שע"י המצות ממשיך בחי' קדש העליון, לכן יפה שעה א' כו' כי ג"ע הוא מבריאה והמצות ממשיכים ממו"ס דא"א, מוסיפין אור באצילות, כי ענין הג"ע שהזיו שבו נמשך משי"ב כמ"ש ויטע ה' אלקים גן והוא ע"ד אין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמעלה המכה בו, והזיו זהו שמאיר ג"ר שבמל' דאצי' והוא במדה וקצבה וע"י תומ"צ מוסיפין אור כי ביחוד חו"ב שזהו ענין ונהר יוצא מעדן יש ב' בחי' מה שנמשך תמיד חוק הקצוב זהו מחו"ב עצמן אבל מה שהחכמה מקבל אור חדש מא"ס ומאיר בבינה זהו נמשך ע"י אתעדל"ת מקור ושרש מזל המכה, בעשב הנה גבוה מעל גבוה שומר עד מאמר תדשא שבעשרה מאמרות וגבוה מעל גבוה הם חיות המרכבה כמ"ש במד"ר פ' בשלח ס"פ כ"ג, ועד"ז בנטיעות שבג"ע שהם הארת ע"ס דאצי' שבבריאה יש גבוה מעל גבוה שומר זו"ג ואו"א, עד מל' דא"ק שנעשית עת"י לאצילות ושם נק' עדן עילאה.

(ב) ואפ"ל עוד הפי' שע"י תומ"צ מוסיפין אור בג"ע, כי הנה בבריאת העולם נזכר רק שם אלקים, ובג"ע נאמר ויטע ה' אלקים שם מלא, אך ע"י תומ"צ כתיב אז תתענג על הוי' דפי' על הוי' היינו למעלה משם הוי' גם י"ל התוספת אור בג"ע שע"י התומ"צ כי ג"ע בעצם הוא כמ"ש ועץ החיים בתוך הגן, אך בפ"י היש בה עץ אם אין פי' בזח"ג פ' שלח לך דבחי' אין זהו ע"ק שלמעלה מבחי' עץ וא"כ ע"י תומ"צ ממשיכים מבחי' אין בג"ע, והיינו ע"י ונהר יוצא מעדן כי התגלות עתיק הוא בבינה, וזהו ענין ויניחהו בג"ע לעבדה ולשמרה וארוז"ל אלו הקרבנות כי בקרבנות נאמר ריח ניחוח להוי' דהיינו המשכה מלמעלה משם הוי' בשם הוי' ועכשיו תפלה במקום קרבנות, אך ענין הפרה זהו ענין ומשם יפרד והיה לד' ראשים שהם דמ"ל מצרים בבל, וע"ז בא הפרה הרומזת לבחי' ד' נהרות הנ"ל וה"ע התשובה אפר הרצוא